

Skąd siła do przebaczenia?

Niedziela Miłosierdzia Bożego

Było to wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: Pokój wam! A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane. Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: Widzieliśmy Pana! Ale on rzekł do nich: Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej do boku Jego, nie uwierzę. A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz /domu/ i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł mimo drzwi zamkniętych, stanął pośrodku i rzekł: Pokój wam! Następnie rzekł do Tomasza: Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż /ją/ do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym. Tomasz Mu odpowiedział: Pan mój i Bóg mój! Powiedział mu Jezus: Uwierzyłeś dlatego, ponieważ Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli. I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej książce, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc mieli życie w imię Jego. (J 20,19-31)

Modlitwa przygotowawcza: Prosić Ducha Świętego, by wszystkie moje myśli zamiary, decyzje, słowa i czyny były skierowane, w sposób czysty, na większą chwałę, cześć i służbę Jego Boskiego Majestatu

Obraz: Wyobraź sobie wewnątrz wieczernika, salę usłaną dywanami, palące się lampki oliwne. Zobacz zgromadzonych w nim uczniów i stojącego między nimi Jezusa.

Prośba: o siłę, wypływającą z wiary w Jezusa, do czynów miłości.

1. Misja od Ojca

Po zmartwychwstaniu Jezus objawia się uczniom, którzy są przelękli, rozbici, może chcą odejść. Wprowadza między nich atmosferę pokoju i radości... i posyła ich. „Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam.” Na czym polega to podobieństwo: „Jak Ojciec...tak i Ja...”? Jakie było posłanie Jezusa? Czy pamiętasz jakiś fragment z Pisma, który mówi o tym?

Przypomnij sobie przypowieść o synu marnotrawnym. Przyjrzyj się postaci ojca w niej. Wyobraź sobie, że w tej przypowieści występuje jeszcze Trzeci brat, trzeci Syn Ojca- któremu na imię Jezus. Jaka relacją łączy Jezusa z Ojcem? Jak Ojciec Go posyła? A jak posyła ciebie?

2. Wspólnota uczniów

Apostołowie są zamknięci, z obawy, że być może i oni zostaną zabici przez Żydów. Żyją w lęku, który zamyka ich serca również na siebie nawzajem. W takiej sytuacji, Zmartwychwstały dzieli się tym co otrzymał, a czego oni potrzebują. Tchnął na nich Ducha Świętego. Ducha miłości który uzdalnia do przebaczenia, który świadczy o Jezusie. Duch jest darem, który towarzyszy posłaniu.

Jak dziś wygląda twoje otoczenie? Czy widzisz w nim więcej miłości czy lęku? Do czego czujesz się zapraszany przez Ducha Świętego?

3. Wyznanie wiary

Posłanie do czynów miłości nie jest proste. Apostołowie mimo, że spotkali Żyjącego już Pana, nie potrafili przekazać tej Dobrej Nowiny jednemu z nich- Tomaszowi. Nie potrafili też wyzbyć się lęku. Gdy Jezus ponownie objawił się im po 8 dniach, wciąż drzwi do ich mieszkania były zamknięte. Może właśnie ten brak przemiany- brak wiarygodności u apostołów nie pozwalał uwierzyć Tomaszowi. Czy w Twoim życiu widoczna jest już przemiana, płynąca ze spotkania Pana? Czy w tobie można dostrzec obecność Żywego Jezusa?

Moment spotkania Jezusa i Tomasza jest momentem przemiany. W Jego sercu pojawia się wiara: Pan mój i Bóg mój! Wiara ta daje życie. Daje siłę by kochać. W Nim mogę wszystko!

Rozmowa końcowa: Porozmawiaj z Jezusem o waszych wspólnych spotkaniach, o chwilach modlitwy. Jak ona cię przemienia? Czego pragnie w twoim życiu Jezus?

Na zakończenie odmów: *Ojcze nasz...*